

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Stykker af Skjoldung-Kvadet eller Bjovulfs Minde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 241. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1819_342_6-txt-shoot-idm397/facsimile.pdf (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Til Harpen høit i Salen Klang
Dg Skjalens klare Stemme:
Om Tidens Gøbel lod hans Sang,
Den var vel værd at nemme:
Om hvordan her
Af første Færd
Paa Jorden Gølt sig hjemme.

Til Harpe: Sløget høit han sang:
Det var den Evig-Høie,
Som Havet lod om Blomster-Wang
Sig beltelig at boie;
Han satte Soel
Paa Himmel: Stof,
Dg Maanen fer sig Die!

Ja, Soel og Maane satte Han
Til Opning over Støvet,
Dg smykked Jorden trindt om Land
Med Blomster og med Lovet;
Det var Hans Bliv,
Som aanded Liv
I Lufsten og i Støvet!

De unge Folk med Sammen sob,
Nu smagde Livets Gode,
Men deres Held en Rand afbrød,
Som i det Dunkle boede;
Den Rand saa stærk
Til Nidings-Værk
Var Dphav paa vor Klode.

Den Helvedes Ulykkes-Fugl,
Det Grændel var sin lede,
I Hænge-Dyndet var hans Skjul,
I Orken var hans Rede,
Dg soveblaa
Man Luer saae
Sig trinkt hans Hjem udbrede.

Der leved han i Uffelhed
Eufund, den grumme Fiende,
Da Skaberen ham styrked ned,
Fra Himmel-Bjergets Linde,
Der smægted han
I ode Land,
Men havde Dndt i Sinde.

